

Анастасия Орлова
В магазине

Как-то раз мы с бабушкой пошли в магазин.

Я, большой и смелый, иду впереди.

Много-много разных отделов в магазине: и фрукты, и огурцы всякие, печенье, конфеты, яйца, колбаса, чай, и люди, люди, люди.

Оглянулся – а бабушки нет!

– Баба, я здесь! – закричал я так громко, что чуть не оглох.

А сам бегу вперёд вместо того, чтоб на месте стоять.

– Баба, я здесь! – закричал я ещё громче и побежал ещё быстрее.

– Баба, я... я...зд...е-е-е-есь! – заревел я и, наконец, остановился.

Тут только бабушка настигла меня и спасла. Она, оказывается, давно за мной бежала. Только догнать не могла, потому что я большой и ноги у меня быстрые.

אנסטסיה אורלובה

בחנות

פעם אחת אני וסבתא אלכנו לחנות.

אני גדול ואמיץ הולך קדימה.

הרבה מחלקות שונות בחנות ופירות, וכל מיני מלפיפונים, עוגיות, סוכריות, ביצים, נקניקים, תה ואנשים,

אנשים, אנשים

הסתובבתי – ואין סבתא!

סבתא, אני פה! - צרחתי כל כך חזק שכמעט נהתי חירש.

אני רץ קדימה במקום שלעמוד במקום.

סבתא, אני פה! צרחתי יותר חזק ורצ יותר מהר.

סבתא, אני פה-פההההה, - שאגתי ובסוף הפסקת.

רק עכשיו סבתא השגיתה והצילה אותי. מסתבר, היא מזמן רצה אחריי. רק לא יכולה להשיג אותי, כי אני

גדול ורגליים שלי מהרות